

1 ביולי 2009

עדה לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים (נוסח חדש) התשל"ז - 1976

ל-בד
אר הדיאות

כב' השר,

בענין:

די"ר בעז לב,
המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות
באמצעות בא-כחו עוה"ד יונתן ברג
לשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי
משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

נגד-

די"ר בלה מזור, ת.ז. [REDACTED]
רופאה מורשה בעלת רשיון מס' [REDACTED]
באמצעות בא-כחה עוה"ד עופר דורון ואו מוריה שלו
מגדל המחיאון, ברקוביץ 4 תל-אביב

די"ר דב מאיר ליזרוביץ, ת.ז. [REDACTED]
רופא מורשה בעל רשיון מס' [REDACTED]
ומומחה ביילוד וגיניקולוגיה
באמצעות בא-כחו עוה"ד ערן קייזמן
מגדלי אביב דרך מנחם בגין 48 תל-אביב

הנקבלים

דין וחשבון לפי סעיף 44(ה) לפקודת
הרופאים [נוסח חדש] יתשל"ז - 1976

הנדון:

1. בתאריך 15 באוקטובר 2008, קבלה הועדה החלטת ביניים בשתי קובלנות שהגיש הקובל
לשר הבריאות - האחת, מיום 5 באוקטובר 2007 נגד די"ר בלה מזור (להלן "הנקבלת"),
והאחרת מתאריך 6 בפברואר 2007 נגד די"ר מאיר ליזרוביץ (להלן "הנקבל"), על כי, כל
אחד מהנקבלים, גילה חוסר יכולת או רשלנות חמורה במילוי תפקידו כרופא מורשה,
כאמור בסעיף 41(3) לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז - 1976 (להלן "הפקודה"), וכן
על כי כל אחד מהנקבלים התנהג התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה כאמור בסעיף 41(1)
לפקודה, בטיפול שנתנו ביום 30.6.2005 ובלילה שאחריו, (להלן "מועד הארוע"), בבית
החולים "הלל יפה" (להלן "בית החולים") בחדרה, למטופלת [REDACTED], (להלן
"היולדת");

2. בהחלטתה הנוכחת, קבעה הועדה (בהשטת ציטוטי הפרוטוקול) -

"(א) בדיון הנוכחי, נקראת הועדה להעריך, מבחינה משמעתית, את ההתנהגות של הנקבלים, הד"ר בלה מזור - הנקבלת, והד"ר דב מאיר ליזרוביץ - הנקבל, בארוע שניתן להגדירו כמצב של "באו בנים עד משבר..." (ישעיהו ל"ז 3) - מהלך הטיפול ביולדת ~~הנפגעת~~ ביום 30.6.2005 ובלילה שאחריו - "מועד הארוע", בבית החולים "הלל יפה";

(ב) הועדה לא מקבלת את הטענה המקדמית של באי-כח הנקבלת כי יש לזכות את הנקבלת מכל וכל, בשל כך שלא הוצגה לועדה, מטעם הקובל, חוות דעת מומחה, להערכת נוהלי הטיפול הסבירים במצבים השונים של הארועים והטיפולים דוגמת הארועים והמצבים שנחשפו בארוע הנדון - מול התנהלות הנקבלת כלפי היולדת למעשה;

שפר מזלה של הועדה, ולדעתנו שפר במיוחד מזלו של הענין אלו נקראה הועדה לדון בו, בכך שבין חבריה נמנה רופא מקצועי בכיר מהענף הרפואי הנדון, הפועל מעשית ביום-יום, אשר תרם מהיתרון המקצועי-איכותי שלו הן במהלך הישיבות, והן לשיקולי הדיונים הפנימיים של הועדה, על יסוד ידיעתו המקצועית-אישית ונסיונו המעשי;

מסקנה קיצונית, שיכולה לנבוע מהטענה של "אפליה סלקטיבית בין מקרה זה למקרים אחרים הנדונים בועדות(אחרות)" יכולה להיות - שראוי להמנע מראש ממינוי מומחה מן הדיסציפלינה הרלוונטית בועדה משמעתית, על מנת שלא להכשל בטענה של "דן יחיד";

ואכן, מסקנה קיצונית כזאת, אינה סבירה, לדעתנו, ובלתי מקובלת על הועדה;

(ג) הועדה רואה את חדר הלידה בבית חולים כיחידה מקצועית גרעינית להתייחסות למעקב ולטיפול צוותי-משולב ביולדות המטופלות; יחידה הנתמכת-הדדית על ידי כל היחידים בצוותי חדר הלידה, הן תמיכה אופקית ברמת הרובד המקצועי והן תמיכה אנכית בין הרבדים המקצועיים ההיררכיים; - והכל תוך חידברות פורה בין יחידיו הצוות, קיום דיונים מהותיים באשר למטופלים, קבלת החלטות מקצועיות, ותיעוד מלא של כל ההתנהלות היחידתית;

ציפיית הועדה להרמוניה אידיאלית, כטכר, בחדר הלידה הנדון בעת הארוע - נסדקה, על פי המפורט בהחלטתנו זאת.

(ד) בהערכת התנהלות הנקבלת, הד"ר בלה מזור, נוכחה הועדה כי היא פעלה בחדר הלידה, ללא לאות, כולל בהתייחסותה אל היולדת ~~הנפגעת~~, מאז פגשה אותה לראשונה בשעות הערב של ה-30.6.2005 ועד גמר הניתוח של היולדת והוצאת העובר בשעה 03:48 אזור ליום 1.7.2005;

שוכנענו כי הנקבלת היתה מודעת לכך שהיולדת הינה אם לילד שנולד בלידה קיסרית שש שנים קודם לכן, וכן שוכנענו כי הנקבלת היתה מודעת לכך שההחלטה לנסות לידה וגנילית, הביא את היולדת למצב של "סיכון גבוה";

אנו מאמינים לנקבלת כי אכן היא התקשרה אל הנקבל בסביבות השעה 24:00 ודווחה לו על מצב היולדת לאותה שעה, ועל הטיפולים שנתנה ליולדת, כולל מקיעת המים;

אבל, למרות מודעות הנקבלת לנתונים הללו, אנו מגדירים את התייחסותה ליולדת ואת הטיפולים שהורתה לטפל בהם את היולדת, כבלתי גמישים, טכניים ושגורתיים ולא נמצא לגביהם, בתיק הרפואי של היולדת תיעוד לגבי הדיונים והשיקולים שהביאו את הנקבלת להחלטות הטיפוליות שהתבצעו;

לועדה יש ביקורת לגבי פעולות הנקבלת והערכותיה המקצועיות בעקבות הארוע בחצות;

ראה תאור המצב בתשובות הנקבלת לשאלות בא-כחה ובתשובותיה
לשאלות חברי הועדה לגבי הארוע בחצות, בעדותה מיום 2.12.2007
עמודים 25-29 (בדילוגי ציטוט החל מעמוד 25 שורה 24) -

לדעת הועדה מצב דברים זה הצריך שהנקבלת תתעקש על כך שהנקבל
יגיע לבדוק את היולדת, וכן שיימצא רישום על דיון מקצועי באלטרנטיבות
הטיפוליות השונות ובהצדקת העמדה הטיפולית שנקטה, כולל נימוקים
לאי-דיווח לרופא הבכיר ;

לועדה יש ביקורת לגבי פעולות הנקבלת והערכותיה המקצועיות בעקבות
הארוע בסביבות השעה 02:00 - (ראה רישום הנקבלת עמוד 8 (דיו
שחור) של ת/1) -

וכן ראה תשובות לשאלות בא-כח הקובל ושאלות חברי הועדה במהלך
עדות הנקבלת ביום 23.1.2008 עמוד 38 שורה 18 :

תהיית הועדה היא - לגבי אחת משתיים -

או שהנקבלת לא השכילה, מבחינה מקצועית-רפואית להעריך את
חומרת מצבה של היולדת באותם מועדים - ואלטרנטיבה זאת אינה
מקובלת על הועדה משום שהועדה מוצאת את הנקבלת כבעלת יכולות
רפואיות-מקצועיות גבוהות והופאה חרוצה ;

או שהנקבלת קבלה על עצמה אחריות מקצועית מעבר ליכולותיה
המקצועיות, או מעבר לאפשרויות הפרסונאליות לגבי הטיפול בחדר
הלידה בשל עומס לידות וטיפוליים - תוך פגיעה בניהול הסביר של לידת
VBAC, בלא שהגיעה להערכה מחודשת המותאמת להתפתחויות בפועל,
וביצירת טיפול חסר ליתר היולדות המחלקה - וזוהי האלטרנטיבה
הניראית לועדה לגבי התנהלות הנקבלת ולגבי ההערכה העצמית שלה
באשר ליכולותיה הפיסיות במהלך מועד הארוע ; - אלטרנטיבה זאת
היא המקובלת על הועדה, ואכן הינה פגם אתי של "התנהגות בלתי
הולמת רופא" ;

בנוסף, מוצאת הועדה כי הנקבלת ניהלה את הלידה בקשיחות לכוון לידה
נרתיקית, בלא להגמיש יעד זה וללא חלימה מקצועית-רפואית לשינויים
שניצפו למעשה במהלך הלידה, הן בארוע בחצות והן בארוע בשעה 02:00 ;

(ה) בהערכת התנהגות הנקבלת חד"ר ליזרוביץ בארוע הנדון - אנו
מאמינים לנקבל בעדותו, הן לגבי ביקוריו את היולדת והן לגבי תאוריו
באשר לטלפון בחצות - (עדות הנקבל מיום 17.3.2008 עמוד 36 שורה 7 ,
בדילוגים, לשאלות הקובל) -

הנקבל העריך מאד את מקצועיותה של הנקבלת , ראה תשובות הנקבל
לחבר הועדה הפרופ. יפה בשיבה מינס 2.12.2007, החל מעמוד 57 שורה
- 20

וכן ראה את תשובות הנקבל לשאלות הקובל לענין ההחלטה על הוואקום ,
פרוטוקול מיום 17.3.2008, החל מעמוד 42 שורה 25 -

לועדה יש ביקורת על התנהלות הנקבל במועד הארוע -

הראיות שנאספו מובילות לכיוון כך שהנקבלת אכן דיווחה לנקבל על הארוע בחצות בפרוט ראה עדות הנקבלת, בתשובות לשאלות הקובל, פרוטוקול מיום 23.1.2008, עמוד 18 שורה 18-

דעתנו היא כי דיווח כזה מחייב את הנקבל - בהיותו הרופא הבכיר באותו מעמד, ובמעורבות מקצועית הניצפית ממנו - להגיע אל היולדת להעריך את מצבה ולהתאים את המשך ניהול חלידה מאותה נקודת זמן, תוך ההתייחסות הנדרשת ליולדת, ותוך כתיבת דיון מפורט בתיק היולדת -

וזאת -

הן בשל היותו מודע לכך שהחלידה היחידה של היולדת היתה בנייתו קיסרי, הן בשל בכירותו של הנקבל במערכת הרפואית של חדר הלידה, והן בשל הפנייה בחצות של הנקבלת שהיתה כפופה אליו בתורכיה, פנייה שכללה, כמפורט לעיל, את תאור המצב באותה נקודת זמן; ראה עדות הנקבל, באשר לתפקידיו כתורן בכיר בפרוטוקול מיום 2.12.2007, עמוד 47 שורה 19 -

אי החלטותו של הנקבל להגיע אל היולדת, במצב שהיתה בו על פי הודעת הנקבלת - הינה, לדעתנו, פגם אתי של "התנהגות בלתי הולמת רופא";

(ו) החלטה על חטיפול העדיף בארוע סביב השעה 03:00, אם לבצע טיפול וואקום או להעדיף ניתוח ללא נסיון וואקום, מבוססת לדעתנו, על שיטות טיפול רפואיות קיימות, ואין להתייחס אליה בכלים משמעתיים;

(ז) מן העדויות ששמענו במהלך הדיונים, לא ניתן היה לקבוע אם הנקבלים, או אחד מהם התירו או איפשרו לחץ פונדלי על היולדת, ולפיכך אין לדעתנו מקום ליחס אישום כזה נגד הנקבלים או אחד מהם;

(ח) הועדה שלנו לא נקראה לחיוב על המידע שנמסר בעדויותיהן של כל שלוש המיילדות בדבר השמדת דף מחדיווח הסעודי לגבי היולדת (דף 6 מהמוצג ת/1), ועל רישומו מחדש בשעות הבוקר שלאחר הניתוח של היולדת, ועל משמעותו המשמעתית של מעשה כזה, ולפיכך לא נכללת בהחלטתנו זאת התייחסות ועמדה ראויות לדבר;

ה ח ל ט ת

הננו קובעים איפוא כי כל אחד מהנקבלים כשל בהתנהגות שאינה הולמת רופא, כמפורט בהחלטת ביניים זאת:"

הנוסח המלא של החלטת הביניים, מצורף ומהווה חלק בלתי נפרד מדין וחשבון זה;

3. בהמשך להחלטת הביניים הנזכרת, קיימה הועדה ביום 22 ביוני 2009 ישיבה נוספת לקראת חגשת המלצתה באשר לאמצעי המשמעת;

בישיבה זאת מסר בא-כח הקובל כי תיקיהם האישיים של הנקבלים שבמשרד הבריאות נבדקו - ונמצא כי לנקבלים, אין רישום משמעותי או תלונות מקצועיות;

עמדת עוה"ד יונתן ברג, בא-כח הקובל באשר להמלצת הועדה

א. לגבי השיקולים הרלוונטיים באשר להמלצת ועדה שהוקמה על פי הוראות סעיף 44 לפקודה, ניתן לצטט את פסק דינו של הנשיא מ' שמגר מיום 7.1.1993 (ע.א. 50/91) בעניינו של הד"ר אדגר סבין, לפיו יכולה הועדה להביא בין שיקוליה - את הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות

מעשיו של רופא, את המחשבה של הרתעת עמיתים רופאים, את הצורך בשמירה על כבוד מקצוע הרפואה וכן את אמון הציבור במקצוע הרפואה;

ב. מהחלטת הביניים של הועדה לגבי הנקבלת עולה קביעה של אי רישום נאות של השיקולים שחביאו אותה להחלטותיה הטיפוליות - מדובר איפוא בפגימות ברשום הרפואי, דבר הנחשב רשלנות רפואית;

ג. הנקבלת לא התאימה את קו פעילותה המקצועית על פי הדינמיקה של השתלשלות מהלך הלידה של היולדת - דפוס התנהגות זה מעלה חשש לחזרה עתידית עליו;

קביעות החלטת הביניים מובילות להערכה לפיה יש לראות בהתנהלותה של הנקבלת בטיפול ביולדת סטיה מהתנהגות רופא סביר והתנהגות בלתי אתית;

התגובה המשמעותית המתבקשת על ידי משרד הבריאות, לגבי הד"ר בלה מזור הינה התליית רשיונה לשלוש שנים, וזאת על מנת להחזיר את האמון הציבור למערכת הבריאות, בעקבות הפגיעה שנפגע אמון זה בהתנהלותה המקצועית החמורה של הנקבלת;

ד. הנקבל, הד"ר ליזרוביץ נמנע מלהגיע ליולדת על פי הקריאה שקיבל מהנקבלת, הוא לא יכול היה להסתפק בדיווח הטלפוני שקיבל, והיה צריך להגיע אל היולדת לעמוד על מצבה ולהחליט על דרך הטיפול באותה עת;

התגובה המשמעותית הראויה, לדעת משרד הבריאות, לסטיה האתית של הד"ר מאיר ליזרוביץ מדרך ההתנהגות המקצועית הנצפית מרופא סביר, בהתנהלותו במהלך הלידה של היולדת - הינה התליית רשיונו של הנקבל לשני חודשים;

עמדת עוה"ד ערו קייזמן, בא-כח הד"ר דב מאיר ליזרוביץ

א. הועדה מתבקשת לייחד בשיקוליה, התייחסות אינדיבידואלית לכל נקבל בנפרד;
לכל נקבל יש לייחס את תגובה עצמאית, בלא קשר וללא הדדיות בין התגובות;

ב. מי שניחלה את הלידה בפועל היתה הד"ר מזור;
בחצות הלילה הד"ר מזור לא חשבה שיש לה צורך בעזרה מקצועית, וכך גם אמרה לד"ר ליזרוביץ;
כשהד"ר ליזרוביץ הגיע ליולדת בשעה 02:30, הוא כבר ניתח אותה ותפר את הרחם לפי כל שדרש;

ג. הד"ר ליזרוביץ הינו רופא חרוץ מאד;
לאחר הארוע הנדון, הוא פרש מעבודתו בלילות בבית החולים הלל יפה;

בא-כח הנקבל הגיש לועדה מכתב המלצה נושא תאריך 25.5.2009, של הד"ר אלנובון אדריאן, מנהל היחידה להפריה חוץ גופית במרכז רפואי הלל יפה, על "חריצותו, עומק הידע שחפנין, אחריותו רצינותו ומסירותו כלפי המטופלים" - של הנקבל הד"ר ליזרוביץ דב;

ד. המקרה הנדון לא מצדיק התייחסות משמעותית של התליית;
את אמצעי החתירה ראוי לשמור לסטיות אתיות, או מקצועיות, חמורות בפעילות המקצועית הרפואית;

התגובה המשמעתית התואמת את הנקבל הד"ר מאיר ליזרוביץ
חינה - נויפה משמעתית מטעם שר הבריאות.

בדברים אישיים, פנה הד"ר ליזרוביץ לוועדה, ופרט כי ב-36 שנות עבודתו כרופא נשים, בתוכן 27 שנים של עבודה כרופא מומחה בחדר הלידה - הוא עבד בנאמנות מקצועית ואתית, ללא דופי, וללא כל תלונה עליו או על הטיפולים שהעניק;

עמדת עוה"ד מוריה שלו באת-כח הד"ר בלה מזור

- א. הצעת בא-כח הקובל לאמצעי המשמעת לדר"ר מזור, הינה חסרת פרופורציה ומעבר למקובל;
 - ב. כל שנקבע לגבי הד"ר מזור הינו פגם בחתנהגותה האתית, ללא כל רשלנות מקצועית חמורה;
 - ג. הנקבלת שפעה רצון טוב לעמוד בכל המטלות של הנטל המיילדותי שהיו עליה באותו ערב, מעבר לכל מחשבה של אי-איכפתיות;
 - ד. אי חקירת התנהלות המיילדות בערב הארוע, פגעה בקבלת התמונה הנכונה על שהתרחש;
 - ה. הדיון בטיפול ביולדת דאר אל חאגי אמל, הינו מקרה חריג, חד פעמי לגבי הנקבלת, אשר אינו מעיד על הכלל;
 - ו. בעקבות הארוע הנדון, הנקבלת פוטרה מעבודתה בבית החולים הלל יפה בחדרה, ובנוסף סבלה עינויי דין ופרסום עויין בעתונות לאורך כל הזמן הארוך שחלף מאז ההתרחשות בשנת 2005;
 - ז. הנקבלת הצליחה להשתלב בעבודה מקצועית חדשה; הנקבלת הינה המפרנסת העיקרית במשפחתה; התליית רשיונה של הנקבלת, מעבר לפגיעה האישית והכלכלית בנקבלת, תפגע קשה במטופלות שלה;
- התגובה המשמעתית הולמת את דרך התנהלותה של הנקבלת בארוע, אל מול התקדימים מחלטות של ועדות מקבילות במשרד הבריאות, הינה נויפה משמעתית שינוף בה שר הבריאות;

בפניה אישית של הד"ר מזור לוועדה חדגישת כי ההתרחשות שנדונה בדיון זה הייתה מקרה חד-פעמי חריג בעבודתה המקצועית-רפואית;

עמדת הועדה, דיון והמלצה

- א. הועדה עמדה בפני קושי חמור להערכת ההתנהלות המיילדותית, במועד הארוע, הן של הרופאים המעורבים והם של האחיות והמיילדות;
- הועדה ציפתה למצוא, אך לא מצאה, תיעוד, עדות או התייחסות, לגבי דיון שהיה צריך להתקיים, בין הרופאים הנקבלים, להתווייה ולהנחייה מטעם הנקבל בהיותו תורן בכיר ב' במשמרת, לגבי דרכי הטיפול ביולדת; דיון כזה היה

צריך להתקיים במפגש הראשון ביניהם בתחילת המשמרת, וכן גם בחצות, עת החליט הנקבל לצאת למנוחה ;
כמסקנה שלאחר הארוע, ניתן לשער כי הנקבל, לא העריך את מגבלותיה המקצועיות, ואת אפשרויותיה המעשיות של הנקבלת במאעד הארוע ;

בתיק הרפואי של היולדת לא נמצא רישום ותיעוד לגבי הדיונים והשיקולים שחנחו את הנקבלת בהחלטות הרפואיות-טיפוליות שקיבלה לגבי היולדת, במהלך הערב הנדון ;

בהבט המערכת, נמצא כי המערכת המקצועית במחלקת נשים ויולדות, שגתה בהציבה בצוות אחד את הנקבלים, נוכח החערכה שהיתה צריכה להיות למערכת לגבי היכולות והמגבלות של שילוב הצוות הזה ;

יחד עם זאת, זאת, ובהעצמת הקשיים שנדרשו להערכה של הועדה, - הסתבר לוועדה, מעדויות שלש המיילדות שהעידו בפני הועדה -

כי אחד הדפים לגבי הדיווח הסייעדי לגבי היולדת - חושמד ;
כי בבוקר שלאחר הניתוח של היולדת, שוחזר דף דיווח סייעדי לגבי הטיפולים הסייעדיים מתאריך 30.6.05 שעה 23:40 עד שעה 08:00 בבוקר שלמחרת 1.7.05 - ובפניו הוצג הדף המשוחזר בלבד ;
וכן, חובר כי חסר מסמך, ובעקבות זאת חסר מידע ונעלם מידע, לגבי 45 דקות, ניטור היולדת ברגעים הקריטיים החל מהשעה 02:30 ;

ב. בעקרון, רואה הועדה כי התגובה המשמעתית הנדרשת בארוע הנדון צריכה להיות ברמה של התליית הרשיון לתקופה, ולא פחות מכך ; **אולם** -

הועדה אינה מקבלת את המלצות בא-כח הקובל לגבי משך תקופות ההתליה, הן לגבי הנקבלת והן לגבי הנקבל ;

ג. ההערכה המקצועית לגבי התנהגותו האתית והתנהלותו המקצועית-רפואית של כל אחד מהנקבלים, חובאה בהחלטת הביניים המצורפת ;

נוכח כל זאת -

המלצת הועדת לגבי חד"ר דב מאיר ליזרוביץ

לדעת הועדה, מתמצים מחדליו של הנקבל חד"ר ליזרוביץ, במחדלו האתי של אי-החלצתו לחגיע אל היולדת על פי הדיווח שקיבל לפני חצות, לפני פרישתו למנוחה, וכן במחדל של אי-קיום, ולפחות אי-תיעוד, דיוני התווית-דרך והנחייה-מקצועית, לגבי היולדת במצבה המיוחד, הן בתחילת התורנות והן בחצות ;

המחדל של אי-ישום החובה המוסרית של מעקב צמוד כלפי המטופל והתייצבות לצידו עם כל ידיעה על התפתחות במצבו, יחד עם אי-ישום הסולידריות המקצועית בין עמיתים, באשר להענות של התייצבות לעזרת עמית על פי דיווח מיוחד על מטופל -

וכן המחדל של אי-רישום לגבי דיון מקצועי-רפואי, שחיה צריך להתקיים, להערכה ולהנחייה באשר ליולדת, מתחילת התורנות ובמהלכה - הינם, לדעת הועדה, התנהגות שאינה חולמת רופא, ולפיכך -

ובהתחשב בחודעת בא-כח הקובל - כי תיקו האישי של הנקבל במשרד הבריאות, נקי, ללא תלונות מצד מטופלים וללא רישומים משמעתיים ;

הננו ממליצים בפניך, שר הבריאות, כי תפעיל את סמכויותיך כלפי הד"ר דב מאיר ליזרוביץ ותתלה את רשיונו - למשך חודש - כתגובה משמעתית הולמת את התנהלותו בטיפול ביולדת [REDACTED] אמל ביום 30.6.2005 עד 1.7.2005, בבית החולים הלל יפה, וכחירתה ממשית כלפי עמיתים.

המלצת הועדה לגבי הד"ר בלה מזור

הועדה מצאה, ואף ציינה זאת בחלטת הביניים שהנקבלת, הד"ר בלה מזור, פעלה בערב הארוע במסירות ובחריצות, אך יחד עם זאת חיו מהלכיה קשיחים מבחינה מקצועית-רפואית, טכניים ושגרתיים; נראה הדבר כי הנקבלת שבטחה על יכולותיה המקצועיות - לא התאימה את דרכי הטיפול ביולדת כפי שהיה נדרש בהתאם לשנויים שניצפו בתהליך הלידה;

נסיונות הטיפול העצמאיים, בלא לערב בשיקולים ובהערכה, סמכות רפואית בכירה - נראים לועדה כהתנהגות שאינה הולמת רופא;

על פי הודעת בא-כח הקובל - תיקה האישי של הנקבלת במשרד הבריאות, נקי, ללא תלונות מצד מטופלים וללא רישומים משמעתיים;

אשר לרמת התגובה המשמעתית, הציגה באת-כח הנקבלת מספר תקדימים של ועדות משמעתיות מקבילות במשרד הבריאות בהם ננקטו אמצעי משמעת חרבה יותר מתונים מדרישת בא-כח הקובל בתיק הנוכחי - בקובלנה נגד הד"ר אדמונד מולק וד"ר אמיתי ביכל, בה הודו שני הרופאים ב"רשלנות חמורה" והורשעו בה - התגובה המשמעתית היתה "התראה" לנקבל אחד, ו"נויפה" לנקבל האחר; (תאריך הצו מטעם השר - 10.2.08);

בקובלנה נגד הד"ר סבטלנה רוזינסקי וד"ר מנדל מונסוביץ, בה הואשמו שני הרופאים ב"רשלנות חמורה"; במקרה זה הגיעה הועדה למסקנה כי לא היתה רשלנות חמורה בהתנהגותה של הד"ר רוזינסקי, ואילו על הד"ר מונסוביץ הוטל אמצעי המשמעת של "התליית הרשיון" לתקופה של - 21 ימים; (תאריך הצו מטעם השר - 4.5.2004);

בקובלנה נגד הד"ר בוריס אורסקין, הד"ר מיקלוש באלה והד"ר לומינצה עיד, בה הואשמו הרופאים ב"חוסר יכולת או רשלנות חמורה" - המליצה הועדה מטעם משרד הבריאות על "התליית רשיון" אחד הרופאים לחודש אחד, על "התליית רשיון" הרופא האחר לשני חודשים ועל "נויפה" לרופא אחד;

ו. זילר, נשיא (בדימוס) של ביהמ"ש המחוזי בירושלים, קבע את התגובה המשמעתית של כל אחד מהרופאים - "נויפה"; (תאריך הצו מטעם השר - 3.1.2008);

בקובלנה נגד הד"ר סלמון תגיר, הואשם הרופא ב"חוסר יכולת" או "רשלנות חמורה", מצאה הועדה כי לא היתה רשלנות חמורה בפעולת הרופא, וכתגובה על "כשל חד-פעמי", המליצה הועדה על אמצעי המשמעת של "התראה"; (תאריך הצו מטעם השר - 9.5.2004);

בקובלנה נגד הד"ר יורם וייל והד"ר יבגני קגנוב, הואשמו והורשעו, שני הרופאים ב"חוסר יכולת" וב"רשלנות חמורה"; התגובה המשמעתית שנקבעה לגבי כל אחד מהנקבלים היתה - "נויפה משמעתית חמורה שתרשם בתיקי הרופאים"; (תאריך הצו מטעם השר - 19.8.2007);

בקובלנה נגד חפ"ר. מרדכי קרמר, הודה וחורשע הרופא בהתנהגות שאינה הולמת רופא - אמצעי המשמעת שנקט היה - "נזיפה חמורה"; (תאריך המלצת הועדה - 6.8.2006);

בקובלנה נגד הד"ר עמירם פישמן, הואשם הרופא בהתנהגות שאינה הולמת רופא - אמצעי המשמעת שנקט היה "התראה", קביעה זאת שר הבריאות, אושרה על ידי בית המשפט העליון; (תאריך פסק הדין - 7.5.1987);

בקובלנה נגד הד"ר הרי ברקוביץ, הואשם חרופא ב"רשלנות חמורה" וב"התנהגות בלתי הולמת רופא"; אמצעי המשמעת שהוטל על הרופא היה "נזיפה"; (תאריך חצו מטעם השר - 28.12.2005);

בקובלנה נגד הד"ר יורם ונטל הואשם הרופא בהתנהגות שאינה הולמת רופא; אמצעי המשמעת שנקט היה "נזיפה"; (תאריך חצו מטעם השר - 14.12.2008);

בקובלנה נגד הד"ר משה פבריקנט, הואשם הרופא בהתנהגות שאינה הולמת רופא; התגובה המשמעתית שנקטה היתה - "התראה"; (תאריך חצו מטעם השר - 9.5.2004);

בקובלנה נגד הד"ר בוריס אציליב הואשם הרופא ב"התנהגות בלתי הולמת רופא"; התגובה המשמעתית שנקטה היתה - "נזיפה"; (תאריך חצו מטעם השר - 24.5.2005);

בקובלנה נגד הד"ר אלכס קסלר הואשם רופא ב"התנהגות בלתי הולמת רופא"; התגובה המשמעתית שנקטה היתה - "נזיפה"; (תאריך חצו מטעם השר - 27.3.2006);

כמו כן, ובאשר לרמת התגובה המשמעתית, הציגה באת-כח הנקבלת ראיות בכתב לענין אמצעי המשמעת, הכוללת אסופת חוות דעת, מכתבי אחיות ומכתבי יולדות ומטופלות; וביניהן -

פניה מתאריך 11.2.2009, של הד"ר לינדה הראל, סגנית מנהל אגף נשים ויולדות במרכז הרפואי מעייני הישועה; מכתב המלצה מתאריך 12.11.2006, מאת הפרופ' מוטי חלק מנהל מו" נשים ויולדות במרכז הרפואי חלל יפה; המלצה מתאריך 10.12.2003, לפטור מבחינה שלב א' מאת הפרופ' שלמה בלס מנהל מחלקת נשים ויולדות במרכז הרפואי חלל יפה; מכתב המלצה מתאריך 24.12.98 של הד"ר ש. אנדרמן, ס/מנהל מח' נשים ויולדות במרכז הרפואי חלל יפה, לנקבלת, לאפשרות התמחות "לכל מחלקת נשים להתמחות מלאה"; מכתב המלצה מתאריך 16.11.2008 של הגב' ציפי לוריא אחראית חדר לידה מרכז רפואי מעייני הישועה; ועוד מכתבי תודה, והערכה מאחיות וממטופלים;

מקובל גם על בא-כח הקובל, וכמובן מקובל על הועדה, כי תכלית ועדה מטעם משרד בריאות, על פי הפקודה אינה הענשה, אלא - עיצוב עתיד של השירות רפואי האישי על ידי נקבל ועל ידי קהיליית הרופאים בכלל -

לפיכך, וברוח התקדימים המשמעתיים הרבים שהוצגו בפנינו,

ונוכח היות מקרה זה חריג בפעילותה הרפואית-מקצועית של הנקבלת,

הננו ממליצים בפניך, שר חבריאות, כי התגובה
המשמעתית החולמת את הנקבלת הד"ר בלה מזור ואת
התנחלותה במהלך ילד הילדות ביום
30.6.2005 עד 1.7.2005, בבית החולים הלל יפה, - תחא -
התליית רשימה של הד"ר בלה מזור
לחדש אחד.

דעתנו היא כי המלצה זאת הינה מאוזנת ומתאימה לנקבלת ולמהלך
 התרחשות בערב הארוע, וכן, ויש בהמלצה, הן הרתעה אישית כלפי
 הנקבלת והן הרתעה ממשית כלפי רופאים עמיתים.

בשולי המלצתנו זאת,

וכמסקנה מדרכי ההתנהלות שנחשפו בפנינו, נבקש להציע -
 לפטול לשנון ולחדגשה של החייב, המותר והאסור - בנוהלי הרישום
והתיעוד הסעודי, המצויים בין המרכיבים של מידע הרפואי לגבי מטופלים,
 כמפורט בחוק זכויות החולה התשנ"ו-1996.

ניתן היום

 עו"ד יעקב לוי
 נציג הימץ המשפטי
 לממשלה

פרופ' חיים יפה
 נציג הסתדרות הרופאים

פרופ' מיטל ורדי
 נציג